

**Προσφωνήσεις 'στους έκδρομείς.
που τούτης έτυχαν τιμής.**

Φ.—Χές γκελνίς και χές μπουλ του'στην Πόλι τήν με-
(γάλλ...

άνοίγεται παντού γιά σάς περιπαθής άγκάλη.
Πανηγυρίστε, παιδιά, και τās μερίμας άρετας...
επειτα και ποὺ ύποδοχη ποτέ δέν περιγράφεται.

Πατριδος τέκνα χαίρετε,
κι'έν Ναυτούρκις αίρεται
κι'έν'Αρμενίος άγαστος κι'άγαπητος'Εβραίος
ό Παπκαμχαλόπουλος, τής έκδρομής ό Ρέις.

Αδελφικής άγάπης ήχει μεγάλος ύμνος...
Αικιπρά σάς ύπεδέχθη κι'ή Τένεδος κι'ή Αήμνος,
κι'ήλθε'στα Δαρδανέλια και μία μότρα Στόλου
κι'ένθέρμας σάς ήσπάσθη κι'ένιας Μουφτης του Βόλου.

Γιά κωτάξετε, παιδιά, τί ντουμάς αδελφομένος!...
σας ιδέχθη κι'ό Κιμεάλ, του Σαμπάχ άπεσταλμένος.
Μά κι'έπιτροπη τής Πόλις οσασοτή σας περιμένα,
κόσμος ήλθε να σας πάρη,
κι'ό Σπεράντζας κι'ό Συδάκης, πρόξενοι κι'άπεσταλμένοι
της Πρασοείας του Γρουπάρη.

Τίτοια μεγάλη οργιάχάτ Βουλγάρους δαιμονίζει
και καθ'έλις έκδρομής γιά αυτούς άπέθη φρούδη...
γνωρίζετε πώς'στους Ρουμλούς ό λόγος δέν σπανίζει,
έν τούτοις ήτο σπάνιος κι'ό λόγος του Σπανούδη.

Καλώς τους...περικιάτ βερνι ό τούτο τό ταξείδι,
και προσφωνούστας έν λυγμοίς και του Συμεινιδη
κάπορος καθός ό Συμεόν ήκούσθη φημιρίζον:
νύν άπολείς, Δέσποτα...κι'είτα κι'έγω θαρούσον:
όμοιος κρατεί τά δάκρυα σε μία χαρά μεγάλη
αυτός θαρρώ πώς δάκρυα δέν έχει γιά να βγάλη,
κι'όμοιος δέν κλαίει σάν πατή τό χόμα του τό πάτριον
αυτός θαρρώ'στα μάτια του πώς έχει μόνον νάτριον.

Γιά σάς οεθρ περίφημο, γιά σάς τό παν θυσία,
γιά σάς πυροτεχνήματα, μαχάτ, πυροχυσία,
γιά σάς και λόγος νουτουκλήρ, ταξι εις τά Τατάουλα,
κι'άμάν κουκούμάν γιαβρούμ, κι'άσπηρ γλυκεζά μου φρά-
[ουλα.

Μπου ντουβάρ μπενίμ,
μου ντουβάρ σενίμ.

Συμπράξετε αδελφικής αύγής γλυκοχαράζει,
κι'έν'άναντ έμετό κουσμά καθόλου δέν πειράζει,
κι'έν κατά τύχην είχατε'στό πύλαγος φουρτουόνα
κι'ή Μαρρορή του Κότσινα περιπαθός έκούνα,
μά τώρα πλέον λιμανλήκ
και γλέντι και κουβαρνταλήκ.

'Ελλάδος τέκνα προσφιλή,
φατε μ'έντ τον Φασουλή
άτζεμ πλάφι, παστουρμά,
μπουγάντα, γιά τσο, ντουτουρμά.

Γιά σάς, παιδιά, γκουδουπ γκιελμέ και όδες του σιρε κι'έλα,
και Σιαμπουλντά γκελιουρμ και'στην κορφή κανέλα.

Σας βλέπουν κι'ή συγκίνηση τά στήθη των φουσκόντα,
γελούν γκαλοί και νήσοι,
κι'ό Πατριάρχης ό οεπτός τά χέρια του σηκμένα:
γιά να σας εύλογήση.

Γιά σάς άνοίγουν μπαχτολέρ,
κρησφιγέτ'άθηρρά,
που τραγουδούν μουλιμουλέρ,
άηδόνια λιγυρά.

Τώρα πλέον σ'έλα βασιλεύ'ίσότης,
τώρα πιά δέν είναι: δούλος ή δεσπότης,
και'μπορετς άπόβως'στό Γιλδίς, να πές
κι'έλων των Πασαδών ήπρταις να κτυπάς.

Χέρια Γραμματέων και Θαλαμηπόλων
τώρα πιά δέν κάνουν'στά λεπτά βουτζιάς,
τά λουριά μαζεδούν των κτηνήων έλων,
σε Κισλαραγάδες δίνουε μυτζιάς.

Σικριτά'εὐέλπιδες και πλήρεις θάρρους,
πήγητ σερμπέτζια, σαράπ, ήδύοτα,
κι'έλοι γελάσετε με τούς Βουλγάρους,
που δείχνουν πάλι μούτρα ξεταίπωτα.

Τί γκουμπχαρά και τί γαλλ'στό διάδα σας δέν στράνετα
και σεξ την περιήγησιν του Ράλλη συμπληρώνετα.
Γνωρίζω κόσμον πάντοτε πώς φέρ'ή σιωπή,
κι'ό γαλανός ό Βόσπορος έχει: πολλά να'είη.

'Ενφ γιά σάς τροχίζοντι φυλών ποιήλων γλώσσας
βροχής παρλάζον υπομοιό,
κι'έν'άλλη κάνει'έκδρομή,
σας συνιστά να πάρετε μαζί σας και γαλόσας.

'Όλων τās εύχας δεχθήτε, τά φιλήματα, τά δάρα,
καλώς ήλθατε με νέον της βροχής κατακλύσμον,
κι'έν τό κρτός σας πηγαίνη και'στό μέλλον όπως τάρε
θά τουρκέψω κατ'άνέγκην από πατριωτισμόν.

Κι'έγω μ'έλους σας φίλω,
κατεύδο σοας καλό.
Σύρτε κι'όγουρλαρ δισούν,
πέντε σ'όσους μάς μισούν.
Σύρτε, οελαμέτ'λίε,
δεβλέτ βέ, οεβέτ'λίε.
Κατεύδο, χαϊρά,
μ'ετυχιμ με χαρά.

Μπίζν'Ατήναγια κι'έμετς
γκελετζίνι έκδρομείς.

δηλαδή κι'έμετς θάλλομε κατά χροός'στην Αθήνα,
κι'άπό τώρ'ός έτοιμάσουν κοκορέται και ρεταίνα,
προσφωνήσεις και προπόσεις, που γανόνουν τό μαυλό...
σας άσπάξομαι και πάλι...κατεύδο σοας καλό.

Και καρπούσε ποσιλλέας,
μ'έλους λόγους άγγελαίς.

Μέγα Βιβλιοδετείον και τυπογραφείον πρώτης
Καργιωτάκη κι'Αντινίου, πουδαι μία τελειότης,
Ευρωπαϊκόν τόνου, κατά πάντα τάξής νέας,
'στην όδόν'Αγίου Μάρκου κι'αύζων αριθμός ένείας.